

V I Lenin

Revolutionens etapper, riktning och perspektiv

1. Arbetarrörelsen lyfter under RSDAP :s ledning med ett tag proletariatet till en högre nivå och *väcker* den liberala bourgeoisin: 1895-1901/02.
2. Arbetarrörelsen övergår till öppen politisk kamp och *ansluter* till sig de politiskt vaknande skikten av den liberala och radikala bourgeoisin och småbourgeoisin: 1901/02-1905.
3. Arbetarrörelsen flammar upp till öppen *revolution*. Den liberala bourgeoisin har sammanslutit sig i Konstitutionellt demokratiska partiet och syftar till att hålla revolutionen tillbaka genom en överenskommelse med tsarismen, men bourgeoisins och småbourgeoisins *radikala* element är böjda för att i förbund med proletariatet *fortsätta revolutionen* 1905 (särskilt mot slutet).
4. Arbetarrörelsen segrar i den *demokratiska* revolutionen under liberalernas passiva avvaktan och med aktivt understöd av *bönderna* plus de radikala, republikanska intellektuella och motsvarande småborgerliga skikt i städerna. Böndernas uppror segrar, godsägarnas makt är bruten.
(”Proletariatets och böndernas revolutionärt demokratiska diktatur.”)
5. Den liberala bourgeoisin, som förhållit sig avvaktande i den tredje perioden och passiv i den fjärde, blir direkt kontrarevolutionär och organiserar sig för att beröva proletariatet revolutionens erövringar. Bland bönderna blir de förmögna och en icke obetydlig del av medelbönderna också »klokare», lugnar sig och går över på kontrarevolutionens sida för att rycka makten ur händerna på proletariatet och landsbygdens fattiga, med proletariatet sympatiserande bönder.
6. På grund av det i den femte perioden uppkomna läget växer och blossar en ny kris och en ny kamp upp, varvid proletariatet kämpar för bevarandet av de demokratiska erövringarna till fördel för den socialistiska revolutionen. Denna kamp vore nästan hopplös för det ryska proletariatet ensamt, och dess nederlag vore lika oundvikligt som det tyska revolutionära partiets nederlag 1849-1850 eller som det franska proletariatets nederlag 1871, om inte *det europeiska socialistiska proletariatet* komme det ryska proletariatet till hjälp.
I detta stadium organiserar alltså den liberala bourgeoisin och de förmögna bönderna (plus en del av medelbönderna) kontrarevolutionen. Det ryska proletariatet *plus* det europeiska proletariatet organiserar revolutionen.
Under sådana omständigheter kan Rysslands proletariat vinna en andra seger. Saken är inte längre hopplös. Den andra segern blir *den socialistiska omvälvningen i Europa*.
De europeiska arbetarna kommer att visa oss, ”hur det skall göras”, och då skall vi samman med dem genomföra den socialistiska omvälvningen.
Skrivet i slutet av 1905 eller början av 1906.